

URZĄD PATENTOWY

Moja 5/50

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20745.

Kl. 21 g, 13/05.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Cokół lampy katodowej z narządami kontaktowymi.

Zgłoszono 27 października 1930 r.

Udzielono 21 listopada 1934 r.

Pierwszeństwo: 3 stycznia 1930 r. (Niderlandy).

Wynalazek dotyczy cokołu lampy katodowej, np. lampy katodowej odbiorczej lub wzmacniającej. Taka lampa katodowa zaopatrzona jest zazwyczaj w cokół z materiału izolacyjnego, otaczający część lampy. Do cokołu przymocowuje się przeważnie wtyczki, połączone przewodząco z elektrodami lampy i wchodzące w odpowiednie gniazdko, w które jest wstawiana lampa katodowa.

Ażeby osiągnąć dostatecznie mocne osadzenie lampy, wtyczki winny być dość długie, wskutek czego i wysokość oprawki lampy winna być stosunkowo duża. Oprawka taka zajmuje wskutek tego dużo miejsca w przyrządzie. Ponieważ lampę

katodową trzeba często wyjmować z oprawki, przeto przy tem wyjmowaniu unosi się lampę w kierunku osi gniazdek oprawki lampy przynajmniej na długość wtyczek, wskutek czego w wielu przypadkach trzeba zachowywać pewne swobodne miejsce ponad lampą.

Wynalazek, mający na celu zapobieżenie tym niedogodnościom, podaje budowę lampy katodowej oraz oprawki takiej lampy, wymagającej niewiele miejsca.

Według wynalazku jedną lub kilka wtyczek kontaktowych lampy katodowej wykonywa się w postaci jednej części zastrzasku. Te części, które wstawia się jedna w drugą, będą w poniższym opisie nazy-

wane „przyciskiem” lub też „przeciwprzyciskiem”. Odpowiednie części kontaktowe oprawki lampowej, w które wstawia się lampę katodową, wykonywa się wtedy również jako przyciski lub przeciwprzyciski. Chcąc wyjąć taką lampę katodową z oprawki, wystarczy unieść ją nieco. Wysokość oprawki lampy może być zmniejszona prawie do wysokości jednej z części zatrzasku. Jeżeli lampa katodowa i oprawka są wbudowane do urządzenia, wówczas wymagają mało miejsca, dzięki czemu nadają się doskonale do zastosowania w aparatach, których wymiary winny być małe, np. do przenośnych odbiorników radiowych. Pomimo nieznacznych wymiarów części kontaktowych osadzenie lampy jest nadzwyczaj mocne.

W dotychczas używanych lampach katodowych części kontaktowe są umieszczone zazwyczaj niesymetrycznie w taki sposób, że lampę można osadzić tylko w jednym położeniu oprawki lampowej, dzięki czemu zapobiega się połączeniom nieprawidłowym.

Takie rozmieszczenie części kontaktowych może być zastosowane także w lampie według wynalazku, jakkolwiek nie jest to rzeczą konieczną. Zastosowanie części zatrzasku jako części kontaktowych pozwala na symetryczne rozmieszczenie tych części kontaktowych, np. na jednym obwodzie i w jednakowej od siebie odległości. Jeżeli przytem jedną lub kilka części kontaktowych lampy katodowej wykonać w postaci przycisku, jedną zaś lub kilka innych części kontaktowych w postaci przeciwprzycisku, wówczas przy odpowiedniej konstrukcji lampa katodowa może być umieszczona w odpowiedniej oprawce lampowej tylko w jednym określonym położeniu. Jeżeli lampa posiada np. cokół z czterema częściami kontaktowymi, co może mieć miejsce w lampach trójelektrowych, wówczas wystarczy jedną z części kontaktowych zaopatrzyć w inną część za-

trasku, aniżeli pozostałe części kontaktowe.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony na rysunku, na którym przedstawiono tytułem przykładu lampę katodową według wynalazku oraz odpowiednią oprawkę lampy.

Fig. 1 przedstawia przekrój lampy katodowej, fig. 2 — przekrój odpowiedniej oprawki lampy. Lampa katodowa, przedstawiona na fig. 1, posiada wykonaną np. ze szkła bańkę 1, w której są umieszczone trzy elektrody, to jest katoda żarowa, siatka oraz anoda. Elektrody te są podtrzymywane spłaszczoną rurką kołnierkową 2 nóżki 3. Cokół, wykonany z materiału izolacyjnego, np. ze sztucznej żywicy, i oznaczony cyfrą 4, jest przykitowany kitem 5 do podnoża lampy. Do cokołu 4 są przymocowane cztery części kontaktowe, z których tylko trzy uwidoczniono na rysunku. Część kontaktowa 6 jest wykonana jako przeciwprzycisk zatrzasku, pozostałe zaś części kontaktowe 7 — jako przyciski. Wspomniane części kontaktowe, posiadające, jak to wynika z rysunku, nieznaczne wymiary, są połączone z elektrodami lampy katodowej.

Oprawka, przedstawiona na fig. 2, w której może być umocowywana lampa katodowa, uwidoczniiona na fig. 1, stanowi płytkę izolacyjną 8, wykonaną np. ze sztucznej żywicy. Do oprawki tej są przymocowane poszczególne części kontaktowe, wykonane w postaci części zatrzasku. Część kontaktowa 9 współpracuje z częścią kontaktową 6 lampy katodowej, części zaś kontaktowe 10 oprawki lampowej odpowiadają częściom kontaktowym 7 lampy katodowej. Poszczególne części kontaktowe oprawki są połączone z zaciskami 11.

Jest rzeczą zrozumiałą, że wysokość przedstawionej oprawki lampowej jest mniejsza od wysokości znanych dotychczas oprawek lampowych o dość długich gniazdkach. Ponieważ zarówno wymiary

części kontaktowych lampy katodowej, jak i wysokość oprawki lampowej są nieznaczne, przeto lampy katodowe oraz oprawka lampowa według wynalazku mogą być stosowane z powodzeniem tam, gdzie w odbiorniku istnieje tylko nieznaczna przeszeń do rozporządzenia, a przyczem dzięki działaniu zaciskowemu części kontaktowych osiąga się jednak mocne osadzenie lampy katodowej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Cokół lampy katodowej z narządami kontaktowymi, znamienny tem, że jedna lub kilka części kontaktowych cokołu lampy katodowej jest wykonana w postaci jednej z części guzika zatrzaskowego.

2. Cokół według zastrz. 1, znamienny tem, że jedna lub kilka części kontaktowych jest wykonana w postaci przycisku, jedna zaś lub kilka innych części kontaktowych cokołu lampy w postaci przeciwprzycisku guzika zatrzaskowego.

3. Oprawka lampowa do cokołu lampy katodowej według zastrz. 1 lub 2, znamienna tem, że jedna lub kilka części kontaktowych oprawki lampowej jest wykonana w postaci jednej z części guzika zatrzaskowego.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

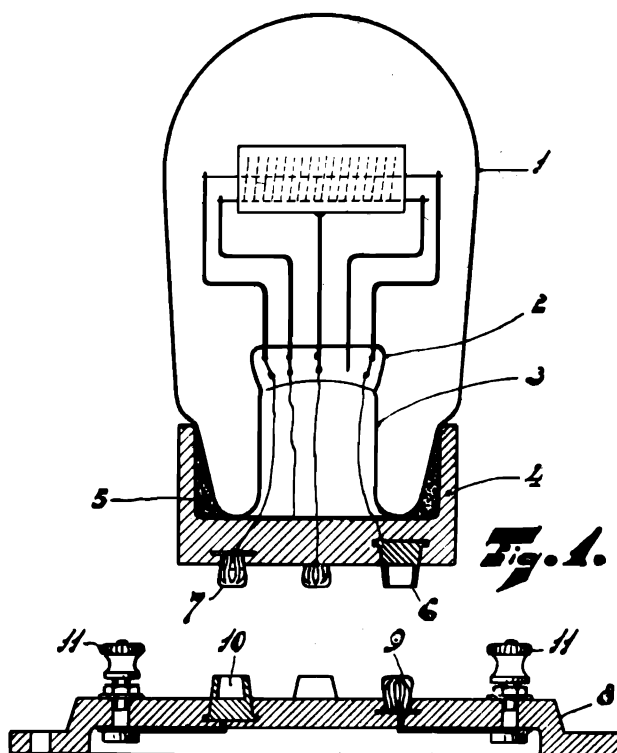

Fig. 2.